

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

III. Rigidum contra Catholicos Edictum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

& uno hostiū cunēo liberata, tanto melius Catholicos primatum ipsius oppugnantes, extirpare posset. Mense Octobri Hattonus regni Cancellarius, extremum vitæ diem clausit, corde quidem Catholicus, sed qui totum Reginæ se dederat, cui dū placere studet, in hæresias malis actis animam diabolo sacrificavit. Puritanos ille cane peius & angue oderat: sed ambitione excæterus, ceteris Protestantibus facile sese accommodabat. Puritanorum vero præcipuus fautor & patronus erat Huntingtoniz Comes, optimi Cardinalis Poli pessimus pronepos, ad regnum hæreticorum ope acquirendum aspirans.

Mortuo Hattono Cancellario (quod fuit XVII. Octobris) postridie regina Edictum certis quæ hastenus exierant multo rigidius contra Catholicos publicari iussit: quod nonnulli multo ante conceptum, sed quo minus promulgaretur, à dicto Cancellario impeditum fuisse dicunt, eam præcipue ob causam, quod eius auctor Cæcilius regni thesaurarius putatur, à quo Puritanos quos oderat soveri non ignorabat. Harum vero legum duo sunt genera. Aliæ enim sunt pecuniaria: aliæ capitales.

Leges Pecuniaria.

1. Quicumque sedecim annos natus Protestantium concionibus & divino servitio interesse recusaverit, singulis mensibus vicenarum librarum Anglicana moneta (id est, septuaginta scutatos Gallicos) multam persoluto. Qui in ere tantum non habuerit, tamdiu in carcere detineatur quoad persolvere queat.
2. Missa, etiam secreto, interfuisse convictus, to tum annum in carcere detineatur, nec prius etiam post id tempus emittatur, quam centum & undecim scutatos persolvetur. Sacerdos vero qui Missam celebrabit, tandem & ipse detineatur, nec prius dimittitur quam quadringentos & viginti duos fisco regio penderit seu zatos: idque tot vicibus quot Missam celebraffuerit convictus.
3. Nulli Ecclesiastico qui religionem Romanam & Papæ autoritatem non publicè eierarit, nullum beneficium possidere fas sit.
4. Quis eandem abiurationem non prius fecerit, ad nullum publicum munus administrandum admittetur.
5. Nullus scholarium aut litteratorum in Collegijs locum habere poterit, nisi prius in ingressu, vel gradu susceptione Papæ in caussis Ecclesiastis autorizem eierarie.

6. Pupilli hereditatem adire, aut fructus bonorum percepere non posserunt, nisi publice prius iuramentum hoc præstiterint.

7. Qui supra Baronatus sunt dignitatem, & ad comitia vocari solent, nullum suffragij ius habeant, nisi Papa auctoritatem prius eierant.

8. Si quis horum iuramentum hoc preflare: secundum recusarit, omnibus bonis multatus ad perpetuos carcera condemnator.

9. Qui Reginam supremum Anglicane Ecclesie caput esse negauerit, eadem pena afficitur.

10. Qui munuscula illa consecrata, Agnus Dei rosaria Crucifixi imagines, & alia similia in Angliam intrusse apprehensus fuerit, omnibus bonis multator, & perpetuo carcere derineror.

11. Qui pedagogum domi sua habuerit Protestantium conciones & sacra non frequentans, aut a Calviniiano Episcopo non approbatum, singulis mensibus tricenos ternos scutatos persoluito, quam diu cum secum habuerit.

12. Qui inouerit aliquem cuius opera alius cum Catholicæ Ecclesie reconciliatus sit, aut reconciliatorem illum iuuerit aut celarit, nec nomem eius ad magistratum detulerit, omnibus bonis multator, & in regne potestatem persona ipsius traditor.

13. Qui alteri suaserit ut ad Romana Ecclesie unitatem rebeat, eis id non procurarit aut efficerit, eidem pena obnoxius esto.

14. Qui auctor alteri fuerit, ut in caussis Ecclesiasticis Papa obediat, aut talēm adiuuerit, eandem penam luit.

15. Qui nouerit aliquem qui persuaderi sibi possumit ut Papa velut obedire, aut in futurum obedientiam promiserit sive hac in re ullum auxilium præstiterit, nec nomen eius intra vice summum diem ad magistratum detulerit, eadem pena afficitur.

16. Qui sacerdotem nouerit, qui alteri absolutionem dederit, aut illum iuuerit vel celarit, eandem penam subito.

17. Sacerdos qui absoluendi à Papa habet potestatem licet eam non exerceat, eadem tamen penam patitur.

18. Qui talēm potestareno habere se iactaverit, etiam si non habeat, nisi rem ipse aperiat eandem penam patitor.

19. Itemque, qui absolutus fuerit, etiamsi id non perficerit.

20. Qui religionem in Anglia iam usitatam contenterit.

serit.

serit, eo fine ut alios ad Romani obedientiam Pontificis adducat, vel hoc ipsum efficerit, aut alij persuaserit ut quemcumque alterum ad Romanam religionem adducere conetur, ius bona fisco regio codunt.

Sequuntur leges Capitales,

1. Quicumque dixerit, scriperit, aut quocumque modo etiam rogatus confessus fuerit, Pontificem Romanum Anglicana ecclesia caput esse, aut quamcumque in id regnum potestatem habere in rebus Ecclesiasticis, reus sit Criminis leja. Majestatis, & tamquam proditor puniatur.
2. Eiusdem criminis reus esto, qui ad Pontificem Romanum provocavit, & Pontificias Bullas in Angliam Roma attulerit.
3. Item qui sacra illa munuscula, qualia sunt Agnus Dei, rosaria, calculi benedicti, aut alias res eiusmodi consecratae in regnum apparetur.
4. Qui tertium requisitus, Pontificiam auctoritatem uerare & supremam in causa Ecclesiastica regna potestatem agnoscere recusarit, eiusdem criminis reus esto.
5. Nec non qui Reginam schismatricam aut hereticam esse dixerit scripserit, aut alio quocumque modo ageuerarit.
6. Qui quamcumque personam ad Romana Ecclesia unionem reduxerit.
7. Qui eidem reconciliari se passus fuerit.
8. Qui cūcūmque persona cum Romana Ecclesia reconciliationem procurarit.
9. Qui cūcūmque ut se reconciliet, auctor fuerit, etiam si eam reconciliationem ipse non procurarit.
10. Qui alteri persuaserit, in rebus Ecclesiasticis Papa obediendum esse.
11. Itemque ille qui persuaderi id sibi passus fuerit.
12. Et qui ut alij id persuadeatur procurarit aut consilium dederit.
13. Qui posthac in Pontificis futurum se obedientia promiserit.
14. Quicumque sacerdos Regina subiectum absoluenter.
15. Qui absoluendi in Anglia potestatem habuerit, etiam si ea non ueratur.
16. Qui ex potestate habere se iactarit, etiam si non habeat.
17. Qui à sacerdote vel prauia vel non prauia petitione absolutus fuerit.
18. Qui aliam absoluere procurarit.
19. Qui consilium dederit, etiam si absolutionem non procuraverit.

20. Qui ut alium quis absoluerat, consuluerit aut procurarit.

21. Qui à religione in Anglia iam vigente alium dehortatus fuerit, eo fine ut Pontifici praesertim obediens.

Ecce tibi omnia quæ vñquam fuerunt, iniqüissime in Anglia de religione & rebus Ecclesiasticis latas leges: quæ etiā ruinoso admodum, vel nullo potius interentur fundamento, seuere tamen in transgressores facta inquisitione, multo severius ac crudelius exequutioni demandatae fuerunt Supplicij vero forma sic habet. Damnatus crati supinus impositus, ad supplicij locum productus, & collo in laqueum inserto aliquam diu ad patibulum suspensus, inciso fune semitiusus demittitur: mox sententiæ adhuc virilia absconduntur, inde aperto ventre intestina extrahuntur, & in ignem prosciuntur. Tandem amputato capite, corpus in quatuor partes dissecatur, & eaque celebrioribus urbis locis horribili spectaculo suspenduntur: bonis interim omnibus fisco addicte, & si nobili sint familia, Nobilitatis insignibus destrutus. Vides, quod nihil profecto crudelius est heretico in alios potestatem habente, vt pote in quibus nihil omnino est Christianæ humanitatis: qua feritate ita sunt imbuti, ut si Catholicis deficiant tunc eadem in seipso quoque graffientur. Noui isti Nerones & Christiani nominis persequentes in Anglia Catholicorum sanguinem ita siccabant, vt eo tintactus Tamesis saep colore murarit. Interim tamen ijdem cum Catholicis quos funditus extinctos cupiebant, multo quam erat mirius agi clamabant. Quod si mille nouorum tormentorum suppliciorum formis, tum infinitam hominum ob Catholicam religionem varijs cruciatis sublatorum multitudinem enumerare hic velim; quavis Iliade maius, & cui nihil omnia quotannis accessio aliqua fieri posset, opus mihi molliendum foret. Neque inter barbaras Indorum nationes, neque apud Margaiates & Toupinanbautios, neque inter Turcas & Arabes vñquam tot tamque crudelia facinora designata leguntur, qualia in Anglia inter Christianos, si modo Christiani dicendi sunt quotunq; crudelitas & tyrannis nullo modis satiari potest.

IV. Verum ut ex quamplurimis paucos aliquot recenseam, Anno MDLXXVII. Cethbertus Maynus presbyter, primus ex seminarijs Anglicanis martyrum obiuit. Anno sequenti Ioannes Nelsonus